

Kladno 11. 4. 2021 – Quasimodogeniti

Základ kázání

Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiadského. Stalo se to takto: Byli spolu Šimon Petr, Tomáš, jinak Didymos, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a ještě dva z jeho učedníků. Šimon Petr jim řekl: „Jdu lovit ryby.“ Odpověděli mu: „I my půjdeme s tebou.“ Šli a vstoupili na loď. Té noci však nic neulovili. Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on. Ježíš jim řekl: „Děti, nemáte něco k jídlu?“ Odpověděli: „Nemáme.“ Řekl jim: „Hod'te síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete.“ Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb. Onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „To je Pán!“ Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil si plášť – byl totiž svlečen – a brodil se k němu vodou. Ostatní učedníci přijeli na lodi – nebyli daleko od břehu, jen asi dvě stě loket – a táhli za sebou síť s rybami. Když vstoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb. Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb z toho, co jste nalovili!“ Šimon Petr šel a vytáhl na břeh síť plnou velkých ryb, bylo jich sto padesát tři; a ač jich bylo tolik, síť se neprotrhla. Ježíš jim řekl: „Pojďte jíst!“ A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán. Ježíš šel, vzal chléb a dával jim; stejně i rybu. To se již potřetí zjevil učedníkům po svém vzkříšení.

Kázání

Sestry a bratři, dnešní děj se odehrává u Tiberiadského jezera, známého také jako Galilejské jezero nebo moře, podle oblasti, kde se nachází. Slyšeli jsme z velikonoční zvěsti, jak mládenec u hrobu řekl ženám, aby vyřídily učedníkům, že Ježíš byl vzkříšen a jde před nimi do Galileje. Ta je domovem učedníků. Petra u výslechu Ježíše, prozradil jeho galilejský přízvuk, když zapřel svého Pána. Vzkříšený Ježíš tedy vzkázal svým učedníkům, že se potkají u nich doma. Ježíš je sestupující Bůh, který se vydává na cestu za člověkem. Není to člověk, který jde za Bohem, ale Bůh jde za námi. Setkáváme se s ním v našich domovech, a všude, kde se cítíme doma, a také na místech, kde prožíváme nezdár.

Po Ježíšově smrti se učedníci vrátili do svých domovů, a ke svým původním řemeslům. Většina se držela pohromadě.

V našem textu jsem napočítal 7 učedníků v čele s Petrem jako s jejich přirozeným vůdcem. Ten se rozhodl jít lovit ryby, ostatní se k němu přidali. A u jezera se jim naskytla další příležitost setkání se vzkříšeným mistrem. Zase, setkání s Ježíšem nejen tam, kde jsme doma, ale v naší všednosti, všude, kde děláme své rutinní každodenní činnosti. Pán se s námi chce setkávat v našem obvyklém prostředí.

Může se nám zdát nepravděpodobné, setkat se s Ježíšem, když jsme zabraní do práce, do plnění svých každodenních povinností, nebo když se zabýváme svými koníčky. A náš příběh nám ukazuje, že Pán může ke svým promluvit při každé příležitosti. Opakovaně nám přichází připomenout své vítězství a svůj zájem o nás. Připomíná nám naše povolání a také naši vazbu s ním. Jeho přítomnost nás chce posílit, když jsme unavení. Chce nás povzbudit, když prožíváme nezdar. Vede nás k pochopení, že jeho sliby platí, navzdory naší nevěře a zapírání. Dál nás vede k tomu, abychom se uměli loučit s minulostí a hleděli do budoucna.

Přesně to se děje u břehu Tiberiadského jezera. Vzkříšený Ježíš se zjevil učedníkům už dvakrát, ukázal se jim jako ten, kdo zvítězil nad smrtí a vybuďoval most do budoucího věku. Dechl na ně, aby přijali Ducha svatého.

Přesto Petr a ostatní učedníci se chovají, jako kdyby jejich tři společné roky s Ježíšem byly minulostí. Jako kdyby šlo jen o nějakou pomíjivou vsuvku do jejich života, o kapitolu, kterou uzavírají tak, že navážou na staré rybářské časy. Petr se rozhodl jít chytat ryby a ostatní se rozhodli jít s ním. Jako kdyby chtěli zkusit, jestli jim rybaření ještě jde. Nebo je to pro ně jen příležitost k relaxaci, než se rozhodnou, co budou dělat dál, po životě s Ježíšem, který skončil jako zvláštní sen.

Šli lovit ryby, ale žádnou nechytili. Je to tedy nezdar, promarněná noc. Všichni jsou spolu na lodi, kde bývali často i s Ježíšem. Teď jsou tam sami. Jak bylo již zmíněno, Tiberiadské jezero se nazývá také Tiberiadské moře. Moře je v Bibli místo chaosu, odkud číhá nebezpečí. Je to místo temných sil a smrti. Lovili, ale nechytili nic. Jako kdyby to tam nežilo. Žádný pokrm, žádné požehnání. Opustily je staré zdárné časy?

Sestry a bratři, nestává se nám to v životě? Že prožíváme krásné časy, jsme Bohu vděční, jak s námi je jeho požehnání a milosrdenství, je nám dobře. Potom přijde nezdar a máme dojem, že se nám Bůh vzdálil, že plujeme sami na lodi bez mistra, číhá na nás nebezpečí všude, máme pocit, že toneme, utápíme se v maléru a chaosu.

Myslíme si, že staré krásné časy zmizely jako sen. Okolnosti nás znejišťují a prožíváme zklamání. Můžeme si myslet, že doléhají na nás zkoušky. Ale v takovém čase si můžeme také uvědomit, že vzkříšený Pán je uprostřed nás, že po temné noci přichází úsvit a naděje. Zjeví se nám vzkříšený Pán a s ním povzbuzení, naděje a světlo. Náš text začíná slovy: “Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiadského.” Zjevit se znamená, že skutečnost, která doposud byla skrytá, vyjde na povrch. Něco mlhavého se stává jasným a poznatelnějším. V biblickém smyslu, a u Jana zvláště, taková skutečnost vychází (přichází) z nebe. Znamená to, že vzkříšený Pán Ježíš, který zvítězil nad smrtí, nám přináší novou skutečnost z nebe, od věčného Boha do naší všednosti.

Vzkříšený Ježíš se stává pro své učedníky, a pro nás všechny zjevením. U Tiberiadského jezera se Ježíš neukázal, nýbrž se zjevil. To je jiný Ježíš, proměněný, vítězí, který vstupuje do Boží slávy a chce něco z toho svého vítězství a slávy zprostředkovat z nebe i nám. Boží Syn chce, abychom viděli, kdekoliv se nacházíme, znamení jeho přítomnosti.

Učedníci měli za sebou neúspěšnou noc, když lovili ryby, ale žádnou nechytli. Taková noc se pro ně stává nesmyslně promarněným časem. Po takovém marném a únavném snažení na zlověstném a temném moři, přichází nový den a s ním nová naděje, přichází zvěst z nebe skrze zjeveného Ježíše, Syna Božího. Ten vyhlídí své učedníky z břehu. On je příslibem nového života, nových možností. Učedníci mají pochopit, že tento Ježíš byl, je a bude, a že poslední události nepřinesly takový obrat, které by vedly až tak radikálně k zapomenutí všeho, co bylo a k návratu starých časů. Naopak. Nová situace může pro učedníky znamenat radikální změny, ale nikoliv k zapomenutí minulosti, nýbrž přinesly nové časy navazující na to, co bylo.

Události, které mění dějiny a naše lidské osudy, nemohou přetrhout vazbu mezi námi a Bohem, nemohou vést k zapomenutí na toho, kdo nás povolává k víře a službě evangelia. Pán je stále přítomen v našich životech, ať ho vidíme nebo ne. Je pořád blízko nás, i když si ho nevnímáme. Přichází s pevnou půdou pod nohama k břehu moře našich četných problémů, našeho nezdaru. Pán nás přivítá zpátky na bezpečný břeh, který jsme dobrovolně opustili, když jsme šli hledat nové jistoty, protože jsme si mysleli, že minulost už nedává smysl.

Nečekaně zjevený Kristus nás ujišťuje, že i uprostřed noci, v moři chaosu, kde nám nic nedává smysl, kde široko daleko žádný zachytný bod není, a před sebou vidíme jenom smrt, on je vždycky přítomen na věčném břehu, kam nás může přenést. Není místo, kde by on nevládl. A když budeme na něho spoléhat, není místo, kam by za námi a pro nás nepřišel. Amen.